

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 8C/66/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715201593
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Irikovská
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2017:3715201593.9

Rozhodnutie

Okresný súd v Považskej Bystrici sudkyňou JUDr. Annou Irikovskou v právnej veci žalobcov X/ K.. C. Q., W.. XX.X.XXXX E. X/ H. Q., W.. X.X.XXXX, I. F. T. F., C. XXXX/XX, obaja právne zastúpení JUDr. Zuzanou Krutou, advokátkou, AK so sídlom Považská Bystrica, Slovenských partizánov 1130/50-5, proti žalovaným: 1/ Š. Š., W.. XX.XX.XXXX, X/ J. Š. C.. Y., W.. XX. XX. XXXX, I. F. T. F., Č. T. M. XX, obaja právne zastúpení AK JUDr. Pavel Loduha, s.r.o. Slovenských partizánov 1131/51, v konaní o odstránenie stavby, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaní 1/, 2/ **m a j ú** nárok na náhradu trov konania voči žalobcom, ktorí sú povinní nahradiť žalovaným trovy konania a právneho zastúpenia spoločne a nerozdielne v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia sa pôvodne domáhali, aby súd uložil žalovanému 1/ povinnosť na vlastné náklady odstrániť chodník z časti parcely č. KNC XXX/X U. V.. Ú.. T. M. tak, ako to bude vyznačené v znaleckom nákrese a trpieť prejazd motorovými vozidlami po celej dĺžke a šírke parcely č. V. XXX/X, ktorá je zapísaná na LV č. XXXX T. V.. Ú.. T. M. v katastri nehnuteľnosti vedenom Okresným úradom Považská Bystrica, odbor katastrálny, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žiadali, aby bola žalovanému 1/ uložená povinnosť nahradiť žalobcom trovy konania do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V tejto pôvodnej žalobe bol ako žalovaný uvádzaný len žalovaný 1/.

2. V dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby súd uznesením č. k. 8C/66/2015-28 zo dňa 29. 4. 2015 zastavil konanie v časti o uloženie povinnosti strpieť prejazd motorovými vozidlami po celej dĺžke a šírke parcely V. Č.. XXX/X, ktorá je zapísaná na LV č. XXXX V.. Ú.. T. M.. Žalobcovia naďalej trvali na uložení povinnosti žalovanému 1/, aby na vlastné náklady odstránil chodník z časti parcely KNC č. XXX/X tak, ako je vyššie uvedené.

3. Žalobcovia svoj návrh odôvodnili tým že sú právni nástupcovia X. I., W.. X. X. XXXX, F. T. M. XX. Na základe osvedčenia o dedičstve po R. L., sp. zn. D 1013/01, Dnot 40/02 zo dňa 12. 11. 2002, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 28. 11. 2002, X. I. rod. L. a jej právni nástupcovia nadobudli ako oprávnení z vecného bremena právo spočívajúce v bezplatnom práve prechodu peši aj motorovými vozidlami po celej KNC parcele č. XXX/X zastavaná plocha - prístupová cesta o výmere 140 m² v k.ú. T. M., ktorá nehnuteľnosť je zapísaná na LV č. XXXX vo vlastníctve žalovaného 1/ v spoluvlastníckom podiele 1/1-ina. Predmetné vecné bremeno je zapísané v časti C LV č. XXXX ako právo prechodu peši a motorovými vozidlami v prospech X. I. C.. L. a je právnych nástupcov, titulom predmetného osvedčenia o dedičstve.

4. Žalobcovia ďalej uviedli, že Mesto Považská Bystrica ako stavebný úrad rozhodnutím o povolení zmeny stavby zo dňa 22. 6. 2005 č. k. RM-3981/2005-TX1-A/10 povolil žalovanému ako stavebníkovi zmenu dokončenej stavby rodinného domu č. L.. XX na čalúnnickú dielňu, pričom žalovaný 1/ pri zhotovení prestavby a prístavby domu nepostupoval v súlade so stavebným povolením a projektovou dokumentáciou a bez predchádzajúcich stavebných povolení zmenil predmetnú stavbu a súčasne vybudoval nové stavby, konkrétne okrem iného aj na parcele XXX/X, na ktorej zhotovil spevnenú plochu, chodníky a bránu, čím obmedzil žalobcov vo využívaní vlastníckych práv a práv vyplývajúcich zo zriadeného vecného bremena. Žalobcovia preto listom zo dňa 8.10. 2013 upozornili Slovenskú stavebnú inšpekciu na protiprávne konanie žalovaného 1/ a následne uvedená inšpekcia zistila, že stavba je uskutočňovaná v rozpore so stavebným povolením.

5. Žalobcovia v žalobe ďalej uviedli, že dňa 22. 11. 2013 žalovaný 1/ podal na stavebný úrad žiadosť o dodatočné povolenie zmeny stavby rodinného domu č. L.. XX na čalúnnickú dielňu pred jej dokončením na rodinný dom s prevádzkou na pozemkoch V. Č.. XXX/X E. XXX/X s použitím pozemku T. Č.. XXX/X pre prípojky inžinierskych sietí, spevnenú plochu a oplotenie v katastrálnom území T. M.Á.. Stavebný úrad pri miestnom šetrení zistil, že v priebehu realizácie stavby boli na nej uskutočnené zmeny bez povolenia stavebného úradu. Okrem svojoľnej zmeny stavby žalovaný 1/ pred domom vybudoval spevnenú odstavňú plochu a pre vstup na svoj pozemok zhotovil pozdĺž objektu chodník v šírke cca 1 meter, ktorý v časti zasahuje do pozemku T. Č.. V. XXX/X a taktiež do parcely V. Č.. XXX/X. Uvedený protiprávny stav obmedzuje žalobcov v prístupe k ich rodinnému domu č. XX W. T. Č.. XXX/ X U. V.. Ú.. M., preto žalobcovia ako účastníci stavebného konania podali dňa 2. 4. 2014 námietky k žiadosti o dodatočné povolenie zmeny stavby. Stavebný úrad svojím rozhodnutím zo dňa 22. 7. 2014 č. Odd.SP/859/2014/19589/TS1 A-10 žalobcov odkázal s námietkami na súd s poukazom na ustanovenie § 137 ods. 3 stavebného zákona.

6. Žalobcovia v žalobe tiež poukázali na to, že žalovaný 1 vystavbou chodníka na parcele V. Č.. XXX/X v dĺžke 16 m a šírke 1 m, ktorý je postavený nad úrovňou cesty, ich obmedzil v prístupe k rodinnému domu motorovými vozidlami, nakoľko parcela č. 175/6 sa podstatne zúžila, čím sa sťažil prejazd po uvedenej parcele, a to tak osobnými motorovými vozidlami, ako aj veľkými nákladnými motorovými vozidlami, ktoré sa používajú pri záchrane životov a majetku osôb. Okrem toho, uvedený chodník je postavený na vodovode, cez ktorý do domu žalobcov je privádzaná pitná voda, o čom žalovaný 1/ vedel, napriek tomu daný chodník vybudoval.

7. Žalobcovia ďalej uviedli, že pôvodným vlastníkom nehnuteľností, ktoré sú predmetom sporu, ako aj príťahlých pozemkov, na ktorých sú postavené rodinné domy, bol právny predchodca účastníkov sporu - starý otec R. L., ktorý ešte za svojho života trval na tom, aby každý dedič mal zabezpečený bezproblémový prístup k svojmu domu a pozemku, aby medzi nimi v budúcnosti nedochádzalo k sporom. Dedičia po starom otcovi toto akceptovali, preto aj v dedičskom konaní sp. zn. D 1013/01 sa dohodli na bezplatnom zriadení vecného bremena k parcele KNC č. XXX/X po celej jej dĺžke a šírke a toto právo spočíva v práve prechodu a prejazdu motorovými vozidlami. Predmetné bremeno je riadne zapísané na príslušnom katastrálnom odbore na N. Č.. XXXX.

8. Žalobcovia k žalobe pripojili výpis z LV č. XXXX o dňa 30. 9. 2014, osvedčenie o dedičstve sp. zn. D 1013/01-48 zo dňa 12. 11. 2002, geometrický plán č. 75/99, rozhodnutie stavebného úradu o povolení zmeny stavby č. RM-3981/2005-TX1-A/10 zo dňa 22. 6. 2005, oznámenie žalobcov adresované Slovenskej stavebnej inšpekcii zo dňa 3. 12. 2013 o porušovaní stavebného zákona a o vykonanie stavebného dohľadu, námietky žalobcov k žiadosti o dodatočnom povolení zmeny stavby adresované Stavebnému úradu mesto Považská Bystrica zo dňa 2. 4. 2014, rozhodnutie stavebného úradu č. Odd.SP/859/2014/19589/TS1 A-10 o odkázaní občiansko-právnych námietok na súd a prerušenie konania o dodatočnom povolení zmeny stavby pred jej dokončením zo dňa 22. 7. 2014.

9. Žalovaný 1/ sa k žalobe písomne nevyjadril, avšak podaním doručeným tun. súdu dňa 22. 5. 2015 žiadal, aby súd konanie prerušil až do právoplatného skončenia konania vedeného na tun. súde pod sp. zn. 7C/159/2013 s poukazom na to, že v danom konaní medzi tými istými účastníkmi sa koná o obmedzenie vecného bremena, ktoré bolo zriadené na prac. KNC XXX/X V.. Ú.. T. M..

10. Tunajší súd uznesením č. k. 8C66/2015-36 zo dňa 27. mája 2015 konanie prerušil až do právoplatného skončenia uvedenej veci sp. zn. 7C159/2013. Počas doby, kedy bolo konanie prerušené,

žalovaný 1/ darovacou zmluvou zo dňa 14. 4. 2016 V 867/16 previedol polovicu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX vrátane rodinného domu, ako aj pozemku KNC č. XXX/X na svoju Y. J. Š..

11. Konanie sp. zn. 7C/159/2013 bolo právoplatne skončené dňa 23.11.2016, preto súd pokračoval v konaní. Z tohto dôvodu žalobcovia na pojednávaní dňa 18. 10. 2017 žiadali, aby súd pripustil vstup do konania manželky žalovaného a zároveň zmenu žaloby. Súdom obom týmto návrhom vyhovel uzneseniami vyhlásenými na danom pojednávaní.

12. Súdom vykonané dokazovanie oboznámením dôkazov predložených žalobcami k podanej žalobe, s obsahom pripojeného spisu 7C/159/2013-279, resp. predovšetkým s rozsudkom zo dňa 3. júna 2015 č. k. 7C 159/2013-279 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/943/2015-315 zo dňa 26. 10. 2016, výsluchom strán sporu, oboznámením sa s obsahom spisu D 1013/01 - predovšetkým s originálom osvedčenia o dedičstve D 1013/01-48 zo dňa 12. 11. 2002, oboznámením vyhlásenia E. L. E. X. I. zo dňa 25. 1. 2017, písomného vyjadrenia právneho zástupcu žalovaného (v tom čase len žalovaného 1/) zo dňa 6. 3. 2017, znaleckým dokazovaním znalcom z odboru geodézia a kartografia a oboznámením sa so znaleckým posudkom uvedeného znalca č. 13/2017, oboznámením sa s aktuálnym výpisom z listu vlastníctva č. XXXX, oboznámením návrhu žalobcu 1/ adresovaného Okresnému úradu Považská Bystrica, katastrálneho odboru zo dňa 23. 11. 2016 na výmaz vecného bremena in personam a reakcie príslušného katastrálneho odboru zo dňa 18. 1. 2017, oboznámením čestného vyhlásenia E. Ž. zo dňa 15. 5. 2017, potvrdenia X. I. zo dňa 17. 9. 2003, čestného vyhlásenia R. Š. zo dňa 16. 5. 2017, oboznámením sa s predloženou fotodokumentáciou ako aj s LV č. XXXX zo dňa 10. 1. 2017 pre k. ú. T.Ž. M. a zistil nasledovný skutkový stav:

13. Žalobcovia sú bezpodielovými spoluvlastníkmi okrem iného rodinného domu súp. č. XX T. W. T. V. XXX/X, ktoré vlastníctvo je zapísané na LV č. XXXX V.. Ú.. T. M..

14. Žalovaní sú podielovými spoluvlastníkmi okrem iného aj parcely KNC č. XXX/X V.. Ú.. T. M. ako aj rodinného domu č. XX postavenom na parcele KNC č. XXX/X s tým, že žalovaný 1/ uvedené nehnuteľnosti nadobudol darovacou zmluvou zo dňa 11. 2. 2004 a žalovaná 2/ darovacou zmluvou zo dňa 14. 4. 2016.

15. Z dedičského spisu sp. zn. 1D/1013/2001 súd zistil, že dňa 12. 11. 2002 notárka A. F. súdna komisárka, poverená Okresným súdom Považská Bystrica, vo veci prejednávania dedičstva po neb. poručiteľovi R. L., A. XX. X. 2001, vydala pod sp. zn. D 1013/01, Dnot 40/02 osvedčenie o dedičstve podľa ktorého sa nadobúdateľkou časti dedičstva po neb. a to parc. č. V. XXX/X, XXX/X, V. XXX/X E. V. XXX/X ako aj rodinného domu súp. č. XX postaveného na parcele KNC č. XXX/X L. H. X. I.Á. C.. L., W.. X. X. XXXX. Nadobúdateľkou zvyšnej časti dedičstva, a to parcely KNC č. XXX/X V. XXX/X ako aj polovice rodinného domu č. XX postaveného na parc. č. KNC XXX/X, U. U. V.. Ú.. T. M., L. L. H. R. Š. C.. L., W.. XX. XX. XXXX. Uvedeným osvedčením o dedičstve si dedička X. I. formou vecného bremena zriadila aj pre svojich právnych nástupcov právo prechodu peši aj motorovými vozidlami po celej parcele KNC XXX/X zastavaná plocha - prístupová cesta o výmere 140 m² v k. ú. T. M., a to bezplatne. Predmetné osvedčenie o dedičstve bolo potvrdením dedičskej dohody, ktorú podpísala E. L. C.. T., manželka poručiteľa, ktorá zároveň ako splnomocnená zástupkyňa zastupovala T. L., syna poručiteľa a R. Š., dcéru poručiteľa. Ďalej predmetnú dedičskú dohodu podpísala E. Ž., H.C. T. E. X. I., dcéra poručiteľa. Súčasťou dedičského spisu je aj geometrický plán č. XX/XX, ktorý žalobcovia pripojili k svojej žalobe, na ktorom je KNC parcela č. XXX/X zakreslená ako prístupová cesta.

16. Zriadenie predmetného vecného bremena bolo zapísané na LV č. XXXX ako právo prechodu peši a motorovými vozidlami v prospech I. X. C.. L. a jej právnych nástupcov a to na základe osvedčenia o dedičstve zo dňa 12. 11. 2002 sp. zn. D 1013/01, Dnot40/02.

17. Niet sporu o tom, že už v čase zriadenia vecného bremena existoval rodinný dom súp. č. XX T. W. T. V. XXX/X, v súčasnosti vlastnícky patriaci žalovaným a taktiež rodinný dom č. XX T. W. T.. Č.. V. XXX/X vlastnícky patriaci v súčasnosti žalobcom.

18. Taktiež nie je sporné medzi stranami, že oproti stavu v čase zriadenia vecného bremena došlo protiprávnym konaním žalovaného 1/, ktorý prestaval existujúcu stavbu v rozpore s vydaným stavebným povolením - rozhodnutím stavebného úradu Mesta Považská Bystrica o povolení zmeny stavby zo dňa

22. 6. 2005 č. RM-3981/2005-TX1-A/10, ktorá stavba doposiaľ nie je skolaudovaná a taktiež nie je sporné, že žalovaný 1/ v rozpore so schválenou projektovou dokumentáciou a vydaným stavebným povolením okrem iného urobil také zásahy do predmetného domu, že v súčasnosti presahuje strechou aj chodníkom pri obvodovom múre z južnej strany do časti parcely V. XXX/X, a to v šírke až 0,95 m.

19. Znalec v znaleckom posudku č. 13/2017 v časti 2. posudok uviedol, že vykonal obhliadku na mieste samom za účasti účastníkov konania, pričom žalobca 1/ na mieste samom ukázal predmet sporu, ktorý znalec zamerl. Predmetom sporu je pri dome č. súp. XX položená zámková dlažba - chodník o šírke 0,95 m, pričom táto sa na parcele KNC XXX/X nachádza v dĺžke 14,3 m. Uvedená spevnená plocha je označená v prílohe č. 1 bodmi A, B, C a D a vyfarbená je zelenou farbou. V prílohe č. 2 je sporná plocha zobrazená na fotografii a je orámovaná zelenou farbou. V časti 3 posudku - záver, znalec opätovne zopakoval vyššie uvedené zistenia. Zo znaleckého náčrtu, ktorý je súčasťou predmetného znaleckého posudku, je zrejmé, že zvyšok parcely KNC XXX/X, na ktorej je zriadené vecné bremeno je v šírke na jednom konci 3,10 m a na druhom konci 3,15 m.

20. Žalovaní namietali, že vecné bremeno, ktoré je síce zapísané na LV č. XXXX, by patrilo aj žalobcom, pretože jednoznačne neexistuje dohoda medzi dedičmi o zriadení tohto vecného bremena, jedná sa o vecné bremeno, ktoré si sama zriaďovala X. I. C. L. a že teda pokiaľ aj existovalo, tak existovalo ako vecné bremeno in personam a nie in rem. S touto námietkou sa žalovaný 1/ obrátil aj na Okresný úrad Považská Bystrica, katastrálny odbor s návrhom na výmaz vecného bremena s poukazom na to, že nastali také trvalé zmeny, že vec už nemôže slúžiť potrebám oprávnenej osoby, pretože X. I. C. H. L. Č. XX E. T. V. XXX/X odpredala, a teda nie je odkázaná na prechádzanie cez parcelu V. XXX/X. Žalovaný 1/ v tomto liste adresovanom katastrálnemu odboru ďalej poukázal na to, že súčasní vlastníci majú prístup na nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX cez pozemky, ktoré vlastní, resp. ich vlastníctvo účelovo previedli na im spriaznenú osobu. Žalovaný 1/ v danom liste ďalej poukázal na to, že pokiaľ sa týka znenia vecného bremena, ktoré je uvedené, že vecné bremeno sa zriaďuje i v prospech právnych nástupcov, túto časť považuje za neplatnú, nemala byť ani zapísaná medzi ťarchy. Súdna prax je v tomto jednotná, vecné bremeno in personam môže byť zriadené iba pre konkrétnu osobu, tak ako je to uvedené v § 151n ods. 1 OZ, kde sa v druhej vete uvádza: Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti alebo patria určitej osobe. V danom prípade touto konkrétnou osobu je X. I., a teda sa jedná o vecné bremeno in personam a nie in rem.

21. Katastrálny odbor Okresného úradu Považská Bystrica listom zo dňa 18. 1. 2017 reagoval na daný návrh na výmaz daného vecného bremena oznámením, že Okresný úrad nie je oprávnený vykonať takýto výmaz na základe listín, ktoré žalovaný 1/ predložil, záznamom, pretože nie je oprávnený rozhodnúť resp. presne určiť, že vecné bremeno zaniklo, že je neplatné a pod.

22. Žalovaný 1/ prostredníctvom právneho zástupcu aj v ústnych prednesoch na pojednávaniach, ako aj v písomných podaniach opakovane zdôrazňoval, že sa jedná aj o bremeno, ktoré je zapísané ako in personam na LV č. XXXX, a to v prospech I. X.. Uvedené vyplýva z toho, že ak by sa malo jednáť o vecné bremeno in rem, musela by byť označená parcela, v prospech ktorej sa toto vecné bremeno zriaďuje. Taktiež zdôraznil, že z citácie zriadenia vecného bremena je zrejmé, že X. I.Á. si sama toto vecné bremeno zriaďuje, teda jedná sa o jednostranný právny úkon a nie o dohodu. Podľa názoru žalovaného 1/ takéto vecné bremeno nemalo byť katastrom vôbec zapísané, resp. nedostatky mali byť odstránené. Žalovaný 1/ taktiež namietal, že tunajší súd nemá právomoc o odstránení stavby rozhodnúť, pretože túto by mal jedine vtedy, ak by sa jednalo o stavbu na cudzom pozemku, čo tento prípad nie je. Právny zástupca žalovaných jednoznačne poukázal na to, že neplatnosť zriadenia vecného bremena vidia práve v tom, že pri vecnom bremene in personam toto právo neprechádza na dedičov. Žalovaní taktiež poukázali na to, že pokiaľ by súd považoval zriadenie vecného bremena za platné, tak vybudovanie predmetného múrika, ktorý zakreslil znalec v znaleckom posudku neznemožňuje žalobcom prechádzať cez parcelu KNC XXX/X a to nielen pešo ale ani vozidlami, dokonca ani veľkými nákladnými vozidlami, čoho dôkazom podľa žalovaných sú aj fotografie, ktoré predložili do spisu, z ktorých je zrejmé, že žalobcovia využívajú aj veľké motorové vozidlá, ktoré zostávajú odstavené na parcele KNC č. XXX/X, a teda aj nákladné motorové vozidlo po tejto ceste prejde.

23. Žalobcovia v písomných podaniach ako aj v prednese právneho zástupcu poukázali na to, že vecné bremeno bolo zriadené ako vecné bremeno in rem. Táto skutočnosť vyplýva zo znenia zriadeného vecného bremena, nakoľko keby bolo vôľou účastníkov dedičskej dohody zriadiť vecné bremeno in

personam, neuviedli by v dodatku aj jej právnych nástupcov. Táto skutočnosť vyplýva aj z vyhlásení účastníkov dedičskej dohody, ktoré žalobcovia predložili do spisu. Jedná sa o vyhlásenie E. L., manželky R. L., v dedičskom konaní po ktorom došlo k zriadeniu vecného bremena, ktorá dňa 25. 1. 2017 vyhlásila, že parcela KNC XXX/X bola prístupovou cestou aj k domu č. XX, V. A. X. I. (právna predchodkyňa žalobcov). Preto v dedičskom konaní zriadili X. I. ako nadobúdateľke tohto domu a všetkým jej právnym nástupcom, ktorí po nej nadobudnú tento dom, vecné bremeno spočívajúce v práve prechodu peši aj motorovým vozidlom po celej parcele. Vôľou dedičov bolo zriadiť vecné bremeno pre X. I. ako vlastníčku domu č. L.. XX a všetkých po nej nasledujúcich vlastníkov domu - jej právnych nástupcov. Takto robili pre to, aby bol zabezpečený prístup k domu č. XX, ktorý sa v tom čase využíval už viac ako 40 rokov. Vlastníci domu č. súp. XX majú prístup k domu po vyššie uvedenej prístupovej ceste. E. L. taktiež uviedla, že v dedičskom konaní zastupovala aj R. Š. (čl. spisu 75). Taktiež X. I. vo vyhlásení zo dňa 25. 1. 2017 prehlásila, že dôvodom zriadenia tohto vecného bremena bolo zabezpečenie prístupu k domu č. XX, a to všetkým vlastníkom tohto domu (čl. 76).

24. Právny zástupca žalobcov zároveň poukázal na to, že námietky voči platnosti zriadenia vecného bremena neboli uplatnené v konaní 7C159/2013 a v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR č. 2Cdo205/2009, v ktorom sa jednoznačne uvádza, že preskúmanie vecnej legitímácie či už aktívnej alebo pasívnej, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že už žiadny z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamena, že sa s ňou v konaní nezaoberal. Žalobcovia boli v konaní 7C v postavení žalovaných a Okresný súd Považská Bystrica, a tiež Krajský súd v Trenčíne ich považovali za pasívne vecne legitimovaných a de facto uznali, že sa jedná o vecné bremeno in rem. Krajský súd v Trenčíne na strane 9 v bode 16 predmetného rozsudku jednoznačne terajších žalobcov - v konaní 7C 159/13 v postavení žalovaných, považoval za oprávnených z vecného bremena. Skutočnosť, že sa jedná o vecné bremeno in rem potvrdili samotní žalobcovia v konaní 7C 159/13, ktorí sami označili žalovaných (v konaní 8C v postavení žalobcovia - poznámka súdu) za pasívne vecne legitimovaných. Žalobcovia taktiež zdôraznili, že vecné bremeno bolo dohodnuté na celú parcelu KNC Č.. XXX/X a nielen na jej časť a v danom konaní 7C159/2013 Krajský súd v rozsudku jednoznačne konštatoval, že nakoľko sa jedná o jedinou prístupovú cestu k rodinnému domu žalobcov, v prípade zrušenia alebo obmedzenia vecného bremena by nepochybne došlo k závažnej ujme na ich strane. Uvedené je na strane 9 predmetného rozsudku v bode 16. Tým, že žalovaný 1/ nezákonne, v rozpore so stavebným povolením, postavil chodník, obmedzil vecné bremeno žalobcov. Uvedeným konaním dochádza k závažnej ujme na ich práve prechodu.

25. Žalobcovia ďalej poukázali na to, že dôvodnosť žaloby vyplýva aj z tej skutočnosti, že definovaná šírka prístupovej cesty potrebnej pri zásahu hasičských áut nesmie byť menšia ako 3,5 m, čo vyplýva z vyjadrenia Ministerstva vnútra SR Prezídia hasičského a záchranného zboru, ktoré vyjadrenie žalobcovia súdu a protistrane predložili.

26. Z predloženého vyjadrenia MV SR, Prezídia hasičského a záchranného zboru zo dňa 20.1.2013, ktoré bolo adresované inej osobe, než sú strany sporu, súd zistil, že pod pojmom prístupová komunikácia na hasičský zásah sa rozumie komunikácia s trvale voľnou šírkou prejazdu 3,5 m, ktorá musí byť dodržaná medzi dvoma pevnými prekážkami (napr. múrmi), pomedzi ktoré vedie 3 m široká vozovka a musí byť splnená aj min. výška prejazdu v celej dĺžke prístupovej komunikácie 4,5 m (č.l. 113 spisu).

27. Právny zástupca žalovaných namietal, že predmetné vyjadrenie sa netýka strán sporu, ale je adresované F. C. Y. a tiež poukázal na to, že je v ňom konštatované aj to, že medzi dvoma múrmi má byť cesta 3 m široká, umožňujúca pohyb vozidla a že z fotodokumentácie je zrejmé, že po predmetnej ceste prejde aj nákladné vozidlo, pričom na fotografii je zachytené nákladné vozidlo, ktoré si objednal sám žalobca. Čo sa týka osobného motorového vozidla, z predloženej fotodokumentácie je zrejmé, že popri ňom je ešte dosť široký pás voľného miesta, a teda prejazd je bezproblémový. Zdôraznil, že žalovaní neznemožňujú žalobcom nehnuteľnosť užívať v zmysle daného vecného bremena a z tohto pohľadu považujú žalobu žalobcov za šikanóznú a rozhodne nenasvedčujúcu tomu, že by mali snahu zlepšiť susedské vzťahy. Právny zástupca žalovaných taktiež uviedol, že na dvoch fotografiách je zachytený prístup k domu žalobcov aj z inej strany (fotografie označená č.1, č.1a), ktorý žalobcovia aj skutočne využívajú. Upozornil tiež na to, že vchod žalobcov zo strany prístupovej cesty neumožňuje veľkým motorovým vozidlám vstup do ich dvora a preto tieto motorové vozidlá zostávajú stáť na pozemku, ktorý je vo vlastníctve žalovaných, a ktorý slúži ako prístupová cesta, a teda ak žalobcovia odkazujú na

požiarne predpisy, prečo nehovoria aj o tom, že požiarne auto by sa z tejto strany do ich dvora nedostalo, pretože ich brána im to neumožňuje. Právny zástupca žalovaných taktiež zdôraznil, že pokiaľ sa týka námietky žalobcov, že nemajú prístup z druhej strany, teda od štátnej cesty, tak v minulosti mali k svojmu domu prístup od štátnej cesty po parcele V. Č.. XXX/X, ktorá bola i predmetom dedičského konania, v ktorom bolo zriadené vecné bremeno, pričom táto parcela pripadla E. Ž., H. T. W.. R. L., ktorá túto parcelu však predala žalobcom, no tí, aby sa mohli v týchto konaniach brániť, hneď ju previedli na inú osobu. V tejto súvislosti predložili žalovaní čestné vyhlásenie E. Ž. a zároveň potvrdenie o vyplatení sumy 100.000 Sk za túto parcelu. Právny zástupca žalovaných uviedol, že bolo by dosť nelogické, aby parcelu kúpili najskôr za účelom vchodu do svojho domu a potom ju predali, ale naďalej bez akéhokoľvek obmedzenia ju užívali.

28. Žalobcovia odmietali tvrdenia žalovaných o účelovom predaji tohto pozemku. Žalobca 1/ však potvrdil, že uvedenú záhradu predali v roku 2013.

29. Z čestného vyhlásenia E. Ž. zo dňa 15.5.2017 (čl. spisu 119) a z Potvrdenia zo dňa 17.9.2003 (čl. spisu 120) súd zistil, že E. Ž. potvrdila, že v rámci dedičského konania po otcovi R. L. mala záujem získať parcelu KNC č. XXX/X do svojho vlastníctva, a chcela ju užívať spolu so svojou rodinou. Jej sestra X. I. však mala záujem potom od nej kúpiť túto parcelu a ona jej vyhovel a uvedenú parcelu jej odplatne za 100.000 Sk predala. Sestra X. I. jej tvrdila, že parcelu potrebuje pre to, aby mala zabezpečený prístup k svojmu rodinnému domu súp. č. XX. E.. Ž. uviedla, že bola v dobrej viere, že na tento účel predmetná parcela bude aj užívaná. Preto bola veľmi nahnevaná, keď zistila, že uvedenú parcelu predala K.. K. R., pričom matka E. L. jej vysvetlila, že to tak museli urobiť, aby nebolo zrušené vecné bremeno cez pozemok Š. Š.. Taktiež poukázala na to, že v rámci dedičského konania sa nikdy nehovorilo o zriadení vecného bremena na pozemok, ktorý pripadol do vlastníctva jej sestry R. Š., pričom druhá sestra X. I. V. využila neprítomnosť R. Š. na dedičskom pojednávaní a sama si zriadila vecné bremeno.

30. Súd zistil, že výplata sumy 100.000 Sk je potvrdená E. Ž., X. I. a svedkami L. a ďalšími dvoma svedkami s nečitateľným podpisom a je datovaná dňa 17. 9. 2003 (dátum je nečitateľný, môže sa jednať aj o 27. 9. 2003).

31. Z čestného vyhlásenia R. Š. (čl. spisu 121) súd zistil, že menovaná prehlásila, že sa nezúčastnila dodatočného prejednávania dedičstva osobne, pretože dôverovala svojej matke E.A. L. E. L. L. X. I., ktoré splnomocnila, keďže nepovažovala za potrebnú svoju účasť. Svoju matku však nikdy nesplnomocnila na zriadenie vecného bremena cez jej pozemok. Sestra X. I. ju podviedla, zneužila jej dôveru a jej pozemok rozdelila na dve časti - KNC XXX/X E. V. XXX/X s použitím geometrického plánu, ktorý ona nikdy nevidela a cez parcelu KNC XXX/X si zriadila sama vecné bremeno. Keď to zistila, sestra X. I. jej uvedené vysvetlila, že rozdelenie pozemku bolo z dôvodu stavania diaľnice, aby si zabezpečila prístup k svojmu domu, čo jej ona uverila. Prehlásila, že pokiaľ by sa sama zúčastnila dedičského konania, tak so zmením dedičskej dohody by rozhodne nesúhlasila. Podľa jej názoru parcela bola umelo vytvorená, bez jej vedomia, pričom v čase, keď dedila tento pozemok, dnes parcelu V. XXX/X, tak ten sa využíval ako spoločný dvor.

32. Z fotografií predložených žalovanými súd zistil tvrdenia uvádzané žalovanými, teda, že predmetná prístupová cesta, na ktorej bolo zriadené vecné bremeno, je priechodná aj pre nákladné motorové vozidlá a pri prejazde osobným motorovým vozidlom od vybudovaného chodníka, ktorý žiadajú žalobcovia odstrániť, je dosť veľký voľný priestor, a teda osobné motorové vozidlo bez problémov s veľkou priestorovou vôľou po tejto vozovke môže prechádzať.

33. Žalovaní poukázali tiež na to, že požiadali Okresný úrad, katastrálny odbor o posúdenie, či vecné bremeno, ktoré je zapísané na LV č. XXXX je vecné bremeno in personam alebo in rem a katastrálny odbor sa prikláňa k tvrdeniu, že toto vecné bremeno by malo byť in personam a nie in rem.

34. K uvedenému tvrdeniu právny zástupca žalobcov namietal, že sa nejedná o stanovisko, ktoré by bolo pre súd záväzné.

35. Žalobca 1/ na pojednávaní dňa 18.10.2017 poukázal na to, že vecné bremeno bolo zriadené dobrovoľne predchádzajúcou vlastníčkou predmetného pozemku, pričom oni (žalobcovia) do užívania vstúpili za situácie, že im bolo garantované, že toto právo z vecného bremena môžu užívať a že vecné

bremeno sa týka celého pozemku, pričom v jeho užívaní a realizovaní sú už 4 roky obmedzovaní a preto nie je možné ich žalobu považovať za šikanóznou. Pokiaľ žalovaní poukazujú na vstup z inej strany k ich domu, ktorý aj využívajú, tak síce je to pravda, ale chodia tadiaľ len so súhlasom majiteľa záhrady, ktorá je na fotografii č.1a za plotom. Teda nie je to ich pozemok.

36. Z pripojeného spisu tun. súdu sp. zn. 7C 159/2013 súd zistil, že v tomto konaní sa Š. Š. domáhal proti C. E. H. Q. zrušenia vecného bremena, ktoré konanie bolo právoplatne skončené rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/943/2015-315 zo dňa 26. 10. 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23. 11. 2016. Uvedeným rozsudkom žaloba žalobcu v danom konaní bola v celom rozsahu zamietnutá. V odôvodnení predmetného rozsudku Krajský súd konštatuje, že už v čase zriadenia vecného bremena osvedčením o dedičstve zo dňa 12. 11. 2002 existovali obidva rodinné domy č. XX E. XX a konštatuje, že uvedeným osvedčením o dedičstve si právna predchodkyňa žalovaných formou vecného bremena zriadila aj pre svojich právnych nástupcov právo prechodu po celej parcele KNC č. XXX/X zastavaná plocha - prístupová cesta o výmere 140 m², a to peši aj motorovými vozidlami. Len v prípade, že by bola zistená zmena pomerov oproti stavu v čase zriadenia vecného bremena, bolo by možné uvažovať o zrušení, prípadne obmedzení tohto vecného bremena. Krajský súd v odôvodnení tohto rozsudku jednoznačne žalovaných t. j. manželov Q. označuje ako oprávnených z vecného bremena.

37. Z pripojeného spisu sp. zn. 7C 213/2014 súd zistil, že žalobcovia manželia Q. podali proti žalovanému Š. Š. dňa 30. 9. 2014 žalobu o odstránenie stavby a to chodníka, z časti parcely KNC 175/6 ako aj o to, aby súd uložil žalovanému povinnosť strpieť prejazd motorovými vozidlami po celej dĺžke aj šírke uvedenej parcely. V dôsledku späťvzatia žaloby však toto konanie bolo uznesením č. k. 7C/2013/2014-28 zo dňa 12. 12. 2014 zastavené.

38. Znalec K.. T. v znaleckom posudku č. 13/2017 na znaleckom náčrte ako aj pripojenej fotodokumentácii vyznačil spornú časť, teda chodník, ktorý žalobcovia žiadajú odstrániť. Podľa časti 2 posudku sa jedná o chodník v šírke 0,95 m, na ktorom je položená zámková dlažba, a to na parcele KNC 175/6 v dĺžke 14,30 m, ktorú na znaleckom náčrte vyznačil zelenou farbou a vo fotodokumentácii orámoval zelenou farbou. Zo znaleckého posudku vyplýva, že časť, ktorú žalobcovia môžu využívať ako prístupovú cestu má z jednej strany šírku 3,10 m, z druhej 3,15 m, pričom celková šírka plochy prístupovej cesty vrátane plochy zastavanej zámkovou dlažbou je na jednom konci 4,05 m a v druhom 4,10 m, čo dodatočne potvrdil aj znalec emailom zo dňa 18. 10. 2017, s ktorým boli strany sporu na pojednávaní oboznámené. Z fotodokumentácie pripojenej k predmetnému znaleckému posudku súd zistil, že zámková dlažba od spornej plochy vedie aj popri zvyšnej strane rodinného domu žalovaných, a od istej časti je dokonca vo forme schodíkov. Táto časť však nie je podľa toho, ako ju označili strany sporu na ohliadke znalcovi, predmetom sporu.

39. Právny zástupca žalobcov v záverečnej reči uviedol, že žalobcovia trvajú na všetkých skutkových i právnych tvrdeniach, ktoré uviedli v tomto konaní a odmietajú všetky skutkové ako i právne tvrdenia, ktoré v tomto konaní uviedli žalovaní. Zopakoval, že z dôkazov v spise vyplýva, že v prospech žalobcov, ako oprávnených z vec. bremena, bolo zriadené vec. bremeno na celú parc. reg. KNC č. XXX/X V.. Ú.. T. M., spočívajúce v práve prechodu peši i motorovými vozidlami a žalovaní na tejto parcele v rozpore so stavebným poriadkom zriadili stavbu - chodník tak, ako to vyplýva zo znaleckého posudku, zúžili tým predmetnú parcelu, ktorá je jedinou prístupovou cestou k pozemku a rod. domu žalobcov, čím obmedzili právo zodpovedajúcemu vec. bremenu žalobcov v rozsahu, ktorý zodpovedá rozmerom predmetného chodníka. Súčasná šírka prístupovej cesty je nedostatočná, a to najmä vo vzťahu k prejazdu nákladnými vozidlami alebo inými vozidlami väčších rozmerov ako napr. vozidlá záchranej služby alebo vozidlá protipožiarnej ochrany. Vzhľadom na túto skutočnosť je obmedzený nielen prístup žalobcov k ich rod. domu, ale aj ohrozený je ich život, zdravie a majetok. Poukázal na konanie o žalobe o obmedzenie tohto vecného bremena, vedenom na tun. súde pod sp. zn. 7C 159/13, ktorá bola podaná v tom konaní ako žalobcom p. Š. proti p. K.. Q. a jeho manželke, o ktorej žalobe bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co943/2015, a to jej zamietnutím. Uvedeným rozhodnutím bolo potvrdené, že vecné bremeno bolo dohodnuté na celú parcelu, resp. zriadené na celú parcelu KN Z.. XXX/X, čo vyplýva zo strany 8 rozsudku, že stavba bola vykonaná v rozpore so stavebným povolením a že z dôvodu, že sa jedná o jedinú prístupovú cestu k rod. domu v tom konaní žalovaných, v prípade zrušenia alebo obmedzenia vecného bremena by nepochybne došlo k závažnej ujme na ich strane. Právny zástupca žalobcov poukázal na to, že za súčasného stavu, keď je právo zodpovedajúce vecnému bremenu žalobcov nepochybne obmedzené, dochádza k závažnej ujme na strane žalobcov,

ktorú je možné odstrániť výlučne tým, že konajúci súd tejto žalobe v celom rozsahu vyhovie a to najmä s ohľadom na tú skutočnosť, že žalobcovia využili všetky mimosúdne prostriedky ochrany svojich práv, pričom aj zo strany príslušného stavebného úradu boli odkázaní v predmetnej veci na súd. V opačnom prípade žalobcovia nemajú inú legitímnu možnosť domáhať sa ochrany svojich práv z vecného bremena. Na základe uvedeného žiadal žalobe vyhovieť.

40. Práv. zástupca žalovaných v záverečnej reči poukázal na to, rozsudok v konaní sp. zn. 7C 159/13 nemá žiadny význam, pretože v merite veci nebolo rozhodované o existencii vecného bremena. Zákon pripúšťa zriadenie vecného bremena dohodou, ale z predloženého osvedčenia o dedičstve nemožno žiadnym prístupným výkladom dospieť k tomu, že tu je prejav vôle ostatných dedičov. Poukázal na to, že v čase, keď podľa žalobcov mala byť uzatvorená dohoda v dedičskom konaní, p. R. Š., ktorej predmetný pozemok pripadol do vlastníctva, nebola na dedičskom pojednávaní dňa 12. 11. 2002 a nikomu neudelila plnú moc na zriadenie vecného bremena, v ktorom by bola povinnou osobou. Výlučnou vlastníčkou tohto pozemku sa stala až 28. 11. 2002, kedy osvedčenie nadobudlo právoplatnosť. Žalovaní preto trvajú na tom, že vec. bremeno vôbec nevzniklo, a ak by aj teoreticky vzniklo, žalobcovia by nemali v tomto spore aktívnu legitimáciu. Z prednesov žalobcov možno teoreticky vyvodiť, že sa cítia byť pravdepodobne právnymi nástupcami, ale vecné bremeno in personam nie je možné previesť na žiadne iné osoby. Zároveň právny zástupca žalovaných poukázal na to, že v danej veci tun. súd nemá právomoc vo veci konať a rozhodovať, ktorú by mal jedinom prípade, a to vtedy, keby sa jednalo o neoprávnenú stavbu zriadenú na cudzom pozemku. V tomto prípade však žalovaní majú stavbu na svojom pozemku a jediný kto by mohol rozhodovať o odstránení tejto stavby je stavebný úrad s poukazom na ust. § 88 stavebného zákona. Ak by o takejto stavbe rozhodoval súd, uprel by právomoci stavebného úradu. Zdôraznil, že žaloba je šikanózna, a to aj s poukazom na fotografiu v znaleckom posudku, na ktorej je zakreslený chodník, ktorý je predmetom tohto konania. Ak by žalovaní teoreticky pripustili, že tento chodník sa odstráni, zvyšok chodníka tam zostane a nič sa prakticky nevyrieši. Žalovaní však fotografiou jednoznačne preukázali, že chodník nebráni v prejazde akýchkoľvek áut, ktoré sa na šírku predmetnej parcely zmestia okrem tej časti, ktorá je zastavaná rodinným domom. V tomto prípade, pokiaľ by žalovaní teoreticky pripustili existenciu vecného bremena, tak v užívaní a výkone tohto vecného bremena zo strany žalovaných k obmedzeniu nedochádza, a ak by aj dochádzalo, žalobcovia by sa museli brániť negatívnou žalobou a nie žalobou na odstránenie stavby. Na základe týchto skutočností preto žiadal žalobu zamietnuť.

41. Podľa § 151n ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe.

42. Podľa § 151o ods. 1 Občianskeho zákonníka vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. Právo zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť tiež výkonom práva (vydržaním); ustanovenia § 134 tu platia obdobne. Na nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecným bremenám je potrebný vklad do katastra nehnuteľností.

43. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávnom zadržuje.

44. Podľa § 126 ods. 2 Občianskeho zákonníka obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.

45. Podľa §3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

46. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že vecné bremeno spočívajúce v práve prechodu pešo aj motorovými vozidlami bolo zriadené osvedčením o dedičstve v súvislosti s prejednaním dedičstva po neb. R. L. A. H. XX. XX. XXXX sp. zn. D 1013/01, D not 40/02, a to v prospech právnej predchodkyne žalobcov X. I. ako aj jej právnych nástupcov.

47. V čase zriadenia tohto vecného bremena bola parcela KNC č. XXX/X nezastavaná a slúžila výlučne ako prístup k rodinnému domu súp. Č.. XX postavenom na parcele KNC Č.. XXX/X a k domu č. XX T. W. T. V. Č.. XXX/X.

48. Dom č. XX A. X. I. (okrem ďalších nehnuteľností), ktorého vlastníkami v BSM teraz sú žalobcovia podľa N. Č.. XXXX (č.l. 58).

49. Dom č. XX T. W. T. V. Č.. XXX/X zdedila právna predchodkyňa žalovaného 1/, čo vyplýva z obsahu osvedčenia o dedičstve, pričom z LV Č.. XXXX zo dňa 30. 9. 2014 pre k. ú. T. M. bolo preukázané, že žalovaný 1/ sa stal výlučným vlastníkom parcel KNC č. XXX/X o výmere 371 m², 175/6 o výmere 140 m² a rodinného domu súp. Č.. XX postavenom na parcele č. KNC č. XXX/X titulom darovacej zmluvy zo dňa 11. 2. 2004. Žalovaný 1/ darovacou zmluvou zo dňa 14. 4. 2016 z uvedených nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX T. V.. Ú.. T.. M. previedol polovicu na svoju manželku - žalovanú 2/, čo vyplýva z výpisu uvedeného LV zo dňa 30. 1. 2017.

50. Sporná medzi stranami bola skutočnosť, či žalobcovia sú/nie sú oprávnenými z vecného bremena, keď žalovaní toto namietali s poukazom na to, že k zriadeniu vecného bremena v danom osvedčení nemohlo dôjsť platne z dôvodu, že „si ho zriadila“ sama právna predchodkyňa žalobcov, že neexistuje dohoda medzi dedičmi a že tak, ako bolo zriadené, mohlo by sa jednať jedine o vecné bremeno in personam a rozhodne nie in rem.

51. Súd preto najskôr prejudiciálne riešil otázku platnosti zapísaného vecného bremena a dospel k záveru, že žalobcovia ako právni nástupcovia po X. I. sú oprávnenými z vecného bremena, a teda, napriek „nešťastnej“ formulácii v danom osvedčení, sa jednoznačne jedná o zriadenie vecného bremena viažuce sa k nehnuteľnosti- rod. domu žalobcov, za účelom zabezpečenia prístupovej cesty k existujúcemu rodinnému domu č. XX, čo vyplýva z formulácie zriadenia vecného bremena, keďže je zriadené nielen pre X. I., ale aj pre právnych nástupcov X. I.. Je nesporné, že parcela KNC XXX/X vždy, a to aj v čase zriaďovania vecného bremena, slúžila ako prístupová cesta k domu č. XX, ako aj k domu č. XX, preto je logické, že táto skutočnosť bola pri dedení zohľadňovaná, pretože je nepochybné, že bolo v záujme jednotlivých dedičov, aby takýto stav bol zachovaný aj po vyporiadaní dedičstva. Pokiaľ žalovaní poukazovali a dôkazmi preukazovali skutočnosť, že X. I.Š. si zriadila toto vecné bremeno sama, že sa nejedná o dohodu dedičov a že dedičia, ktorých zastupovala ich matka E. L., nikdy so zriadením vecného bremena nesúhlasili, tak súd poukazuje na to, že dané zriadenie vecného bremena je súčasťou dohody dedičov, ktorá je riadne potvrdená dedičmi, a to priamo, alebo v zastúpení, čo znamená, že sa jedná o potvrdenie dohody vrátane zriadeného vecného bremena. AW. L. v tomto dedičskom konaní zastupovala svojho syna T. L., ako aj dcéru R. Š. a jednoznačne plná moc jej udelená v danom dedičskom konaní ju v žiadnom smere neobmedzovala, pretože plnomocenstvo bolo udelené na zastupovanie v plnom rozsahu. Okrem toho pokiaľ zastupovaní dedičia nesúhlasili s uzatvorením dohody, súčasťou ktorej bolo aj zriadenie vecného bremena, mohli požiadať súdneho komisára, aby pokračoval v dedičskom konaní, čo preukázateľne neurobili.

52. V tejto súvislosti podstatná je aj tá skutočnosť, že žalovaný 1/ v pozícii žalobcu v konaní 7C 159/2013 jednoznačne manželov Q. považoval za oprávnených z vecného bremena, keď žiadal jeho zrušenie. Daná vec bola riešená tak okresným ako aj krajským súdom, pričom aj bez návrhu strán je povinnosťou súdu skúmať vecnú legitimitáciu. Z hľadiska posúdenia vecnej legitimácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitimácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitimácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. Je nesporné, že tak okresný ako ani krajský súd nemal pochybnosť v konaní 7C/159/2013, že v danom konaní žalobca je povinným z vecného bremena a v danom konaní žalovaní sú oprávnení z vecného bremena, pričom na posúdenie uvedeného nie je potrebný návrh alebo námietka strany. Podľa názoru súdu pokiaľ žalovaný 1/ v pozícii žalobcu v uvedenom konaní sa domáhal zrušenia vecného bremena a v súčasnosti v tomto konaní je v pozícii žalovaného a teraz aj s manželkou, ako spoluvlastníčkou pozemku, na ktorom je vecné bremeno zriadené, tak bola by zásadným spôsobom narušená právna istota zúčastnených strán, ak by

súd dospel k inému názoru, ako súdy v danom konaní, teda, ak by súd dospel k záveru, že žalobcovia nie sú oprávnenými z vecného bremena. Nie je možné jednu a tú istú vec posudzovať inak pri zmene strán sporu. Súd preto ustálil, že žalobcovia sú oprávnení z vecného bremena in rem, z ktorého právo sa viaže na rodinný dom č. XX a žalovaní 1/2/ sú povinní z vecného bremena ako vlastníci parcely, na ktorej je toto vecné bremeno zriadené.

53. Z dokazovania ďalej nesporne vyplynulo, že predmetný rodinný dom žalovaný I/ ako právny nástupca po R. Š. na základe rozhodnutia Mesta Považská Bystrica o povolení zmeny stavby zo dňa 22. 6. 2005 č. RM-3981/2005-TX1-A/10 prestaval s tým, že podľa tohto rozhodnutia sa prestavba mala realizovať nielen na parc. č. V. Z. XXX/X, ale aj na parc. č. V. Z. XXX/X, teda na parcele zaťaženej vecným bremenom. Žalovaný 1/ však jednoznačne prestaval jestvujúcu stavbu v rozpore s vydaným stavebným povolením, pričom stavba doposiaľ nie je skolaudovaná. Prestavbu rodinného domu č. XX vykonal tak, že stavba v rozpore s vydaným stavebným povolením a projektovou dokumentáciou zasahuje presahom strechy aj do časti parc. č. V. Z. XXX/X, vrátane chodníka pri obvodovom múre z južnej strany, a to v rozsahu až 0,95 m. Žalovaný 1/ tak urobil napriek tomu, že v čase nadobudnutia nehnuteľností parc. č. KN Z. XXX/X E. C. H. Č.. XX, postaveného na tejto parcele vedel o tom, že na parc. č. KN Z. XXX/X viazne vecné bremeno v prospech žalobcov, resp. ich právnych predchodcov a že tadiaľto vedie prístupová cesta k ich rodinnému domu, ktorá tu v minulosti vždy aj existovala ako jediná prístupová cesta k ich rodinnému domu. Uvedené jednoznačne vyplýva z dokazovania vykonaného v konaní sp. zn. 7C /159/2013. V danom konaní žalovaný 1/ dôvodil, že pre bezpečné užívanie rodinného domu súp. č. XX bolo nevyhnutné popri jeho južnej strane vybudovať chodník slúžiaci na prístup do tohto rodinného domu, najmä keď parcela KN C 175/6 je žalovanými (v danom konaní) využívaná ako prístup nielen pešo, ale aj motorovými vozidlami.

54. Sporná medzi stranami ďalej bola skutočnosť, či žalovaní znemožňujú žalobcom využívať právo vyplývajúce z vecného bremena tým, že popri svojom dome, aj keď na svojej parcele KNC XXX/X, na ktorej je však zriadené vecné bremeno, v rozpore so stavebným povolením vybudovali zámkovú dlažbu v šírke 0,95 m, pričom sporná je táto zámková dlažba v dĺžke 14,3 m, teda nie v celej svojej vybudovanej dĺžke.

55. Žalobcovia dôvodili, že pre zámkovú dlažbu v spornej dĺžke a šírke nemôžu využívať právo prechodu tak, ako bolo zriadené, teda po celej šírke parcely KNC XXX/X a dokonca, že vybudovaním tejto zámkovej dlažby žalovaní ohrozujú v podstate aj ich život tým, že je ňou znemožnený prístup veľkými motorovými vozidlami, a teda nemohla by sa k nim dostať napr. sanitka alebo hasičské auto v prípade potreby.

56. Z vykonaného dokazovania však jednoznačne vyplynulo, že napriek vybudovaniu zámkovej dlažby je šírka, ktorú môžu žalobcovia na prístup k svojmu domu využívať dostatočne široká, v užšej časti 3,10 m, v širšej časti 3,15 m, pričom nesporne z fotodokumentácie predloženej žalovanými vyplynulo, že po danej prístupovej ceste je možný aj vjazd veľkými nákladnými motorovými vozidlami, pričom dokonca samotní žalobcovia túto prístupovú cestu takýmito vozidlami v skutočnosti aj využívajú čo nepopreli, keď potvrdili, že nákladné autá na fotografiách, predložených žalovanými, si objednali oni. Z fotografií je zrejmé, že prechod pešo a prejazd osobným motorovým vozidlom je bezproblémový s veľkou rezervou od domu žalovaných a je možné cezeň prejsť aj veľkým napr. nákladným vozidlom.

57. Takisto pokiaľ žalobcovia dôvodili správou o nutnosti šírky cesty pre hasičské autá s voľnou šírkou prejazdu 3,5 m, tak súd poukazuje na to, že síce zvyšok cesty bez zámkovej dlažby má šírku 3,10 resp. 3,15 m, avšak žalobcovia nenamietali tvrdenie žalovaných, že takéto vozidlo by sa do ich dvora ani nedostalo k ich domu, pretože nemajú na to v danom mieste vybudovanú bránu ale len bránku. Takisto žalobcovia nepopreli, že prístup veľkou bránou k domu mali cez záhradu KNC parcela XXX/X, ktorú v r. 2013 predali, a to napriek tomu, že z tejto strany bol prístup od hlavnej cesty a teda prístup bezproblémový. Okrem toho žalobcovia potvrdili, že napriek tomu, že danú záhradu predali, naďalej tento prístup so súhlasom terajšieho vlastníka využívajú a teda je možné uveriť v pravdivosť tvrdenia E. Ž. v čestnom vyhlásení, že predaj tejto parcely bol motivovaný tým, že sa obávali zrušenia vecného bremena spočívajúceho v práve prechodu po parcele KNC č. XXX/X, pričom nesporne práve v r. 2013 takúto žalobu voči nim Š. Š. podal.

58. Súd poukazuje na to, že vlastník pozemku, ktorý je zaťažený vecným bremenom prechodu je oprávnený požadovať od osoby z vecného bremena oprávnenej, aby vykonávala svoje práva z vecného bremena aj za iných, vlastníkom novo nastavených podmienok s tým, že tieto nesmú podstatne sťažiť alebo znemožniť výkon práva z vecného bremena.

59. V danom prípade je nesporné, že zámková dlažba pokračuje popri celej dĺžke danej strany domu a nie je vybudovaná len v dĺžke 14,3 m, pričom aj zvyšok tejto zámkovej dlažby, dokonca so schodíkmi (teda zvyšok je vyvýšený oproti spornej plochy), je vybudovaný evidentne na KNC parcele č. XXX/X, a teda je nelogické, že žalobcovia žiadajú odstrániť len časť z tejto dlažby, aj keď je evidentné, že v prednej časti zo začiatku vstupu na daný pozemok dlažba dokonca v tvare schodíkov im nevádi a túto nežiadajú odstrániť. Taktiež súd poukazuje na to, že z konania vedenom pod sp. zn. 7C/159/2013 jednoznačne vyplynulo a vyplýva to aj z fotodokumentácie v ZP, že nad danou dlažbou je vybudovaná aj strecha, čo znamená, že aj ak by došlo k odstráneniu časti tejto dlažby „problém“ žalobcov by nebol vyriešený, pretože podľa správy MVS SR Prezídia hasičského záchranného zboru musí byť na zásah splnená požiadavka na minimálnu výšku prejazdu v celej dĺžke prístupovej komunikácie 4,5 m, čo v danom prípade, vzhľadom na výšku domu žalovaných od dlažby po strechu, rozhodne splnené nie je.

60. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd musí konštatovať, že aj keď žalobcovia sú oprávnenými z vecného bremena, ich žaloba na odstránenie chodníka, ktorý vybudovali žalovaní popri svojom rodinnom dome sa súdu javí ako šikanózna, pretože chodník zo zámkovej dlažby v spornej časti rozhodne zásadným spôsobom im nebráni právo vyplývajúce z vecného bremena naďalej užívať, a to v podstate v rozsahu rovnakom, ako ho využívali aj pred tým, než žalovaní vybudovali sporný chodník, čo je zrejme aj z fotodokumentácie, z ktorej sú viditeľne vyjazdené koľaje od motorových vozidiel. Podľa názoru súdu vyhovením žalobe by bol výkon práv žalobcov vyplývajúcich z vecného bremena neadekvátnym zásahom do vlastníckych práv žalovaných a v rozpore s dobrými mravmi, preto súd žalobu zamietol.

61. Pokiaľ žalovaní namietali, že tun. súd nemá právomoc vo veci konať, súd sa s týmto názorom nestotožnil, vychádzajúc z ustanovenia § 126 ods. 1, 2 Obč. zákonníka, pretože obdobné právo ako má vlastník na ochranu svojho vlastníctva proti tomu, kto napr. neoprávnenou stavbou zasiahol do jeho vlastníctva, má aj ten, tak ako to vyplýva z ustálenej judikatúry, kto užíva cudziu vec, napr. aj na základe práva zodpovedajúce vecnému bremenu. Znamená to teda, že aj oprávnený z vecného bremena má právo dožadovať sa odstránenia chodníka z parcely, na ktorej je toto vecné bremeno zriadené. Preto je legitímny postup žalobcov, ak sa svojich práv domáhajú v súdnom konaní aj takouto žalobou, tvrdiac, že žalovaní im znemožňujú využívať ich právo, a to vybudovaním chodníka, pričom otázka vyhovenia, či nevyhovenia takejto žalobe, je podmienená jedine dokazovaním v danej veci. V tomto smere je irelevantné, že preukazne chodník žalovaní vybudovali v rozpore so stavebným povolením, avšak stavebný úrad je kompetentný rozhodnúť napr. o tom, či za takéto porušenie práva budú žalovaní sankcionovaní a kým spôsobom.

62. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 262 ods.1 C.s.p. vychádzajúc z ustanovenia §255 ods. 1 C.s.p. Žalovaní boli v konaní plne úspešní, preto im patrí náhrada ich trov, ktoré im súd priznal v rozsahu 100 % tak, ako je to uvedené v príslušnom výroku tohto rozsudku. O výške týchto trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku uznesením tun. súdu, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súde Považská Bystrica v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis, §127 ods. 1,2 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne

obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a) až h) C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia podľa osobitného predpisu (Exekučný poriadok), v prípade výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých podať na príslušný súd návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).